

for at nå denne lille gruppe. Men det skal selvfølgelig være det sidste element i lovforslaget, der bliver taget i brug.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg kan ikke forstå, hvordan fru Birgitte Josefsen kan komme frem til, at der ikke er noget alternativ til tvungen opfølgning, for der er jo en vifte af muligheder. Der er f.eks. en del inden for det faglige system, der påpeger, at hvis der ellers var hænder og mennesker nok ude i kommunerne til at tage vare på de psykisk syge, var der stor sandsynlighed for, at vi kunne løse de problemer, vi står med.

Der er rigtig mange, der påpeger, at forslaget her er et besparelsesforslag. I stedet for at sørge for, at der er ressourcer nok i socialpsykiatrien, og i stedet for at satse på psykoseteams, er det sådan set billigere at lade politiet afhente de psykisk syge og på den måde sørge for, at de tager deres medicin. Gør det ikke indtryk på fru Birgitte Josefsen, at det vurderes, at der ganske enkelt er tale om et besparelsesforslag? I stedet for at sørge for, at der er mennesker nok omkring de psykisk syge, sørger man kun for én ting, nemlig at de får deres medicin.

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

Det gør indtryk på mig, at der er nogle her i salen, som ikke har tillid til, at de mennesker, der arbejder i psykiatrien, udfører deres arbejde på en god måde. Det tror jeg faktisk de gør.

Kl. 14.30

Jeg må sige, at når jeg læser hørings svarene, er det jo ikke sådan, at de er gennemsyret af, at man ønsker flere hænder. Det svar, der er givet fra amterne og kommunerne, er jo også, at de sådan set mener, at der er en god koordinering, og man må sige, at det, der står i psykiatriloven i dag, er, at alle de elementer, som fru Elsebeth Gerner påpeger, er til rådighed i dag.

Vi må så, når de ikke er blevet brugt, gå ud og spørge, hvorfor de ikke er blevet brugt, og det har jeg så spurgt om. Det tror jeg ikke jeg er den eneste der har spurgt om, men vi har jo ikke kunnet få noget svar tilbage. Der bliver sagt, at der ikke er noget alternativ til det, vi har sat ind i L 140, så jeg kan ikke se, at der er noget alternativ på nuværende tidspunkt. For når det, der står i loven i dag, ikke kan række, er vi nødt til at prøve at gå nye veje.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil godt lige tilbage til det, som fru Birgitte Josefsen sagde om kriminalitet, jeg vil gerne lige have det gentaget: Er målet med lovforslaget her også at nedsætte kriminaliteten, eller hvad var det, fru Birgitte Josefsen sagde om psykisk syge og kriminalitet? Det var lige før slutningen af talen.

Så vil jeg også godt have dyrket det med koordinationsplanerne lidt mere, for hvor er retssikkerheden i den praksis, ikke i den lov, men i den praksis, vi har i dag? Jeg har siddet til de samme møder og har hørt de samme læger sige, at der er en vis træghed, men jeg har også hørt dem sige: Vores kollega siger jo også, at vi snakker med kommunerne, vi laver jo nogle aftaler, men vi sætter det bare ikke sammen til en plan.

Der vil jeg så spørge fru Birgitte Josefsen: Netop fordi det ikke er en synlig plan, hvor er retssikkerheden så henne? Hvor er servicemeddelelsen til borgeren om, at vi gør dette og hint, hvis de ikke kan få udleveret noget på skrift?

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

Jeg har påpeget i både min ordførertale og de svar, jeg har givet, at vi vil meget gerne have diskuteret lige det element, der hedder koordinationsplaner, netop for at få præciseret meget tydeligt i koordinationsplanerne, hvem der har ansvaret. Det er jo ikke nok at sige, at patienten har et ansvar, det er lige så vigtigt, at ansvaret går den anden vej, altså at systemet har et ansvar. Derfor synes jeg, det er noget af det, vi skal diskutere i det videre arbejde. Det står i bemærkningerne, men det er et af de områder, hvor jeg synes, at man måske godt kan flytte det fra bemærkningerne og over i lovforslaget, så det vil jeg meget gerne være med til at præcisere.

Hvad angår psykisk syge og kriminalitet, har jeg påpeget, at med hensyn til den gruppe, som vi taler om i forbindelse med at indføre tvungen opfølgning, siger de fagpersoner, der har udtalt sig i forbindelse med, at vi har indhentet hørings svar, at der er en overvejende tilbøjelighed til kriminalitet.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Ja, og derfor er det interessante spørgsmål jo også, om vi tror på, at tvungen opfølgning vil betyde noget væsentligt for den eventuelle kriminalitet eller skade, som målgruppen kan udsætte